

A Boh riekol: Učiňme človeka <Doslovne: Adama. Adam = i človek i ľudia.> na svoj obraz a podľa svojej podoby,

a nech vládnu nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom a nad hovädami a nad celou zemou

a nad každým plazom, ktorý sa plazí na zemi.

Genezis 1:26

A Boh stvoril človeka na svoj obraz, na obraz Boží ho stvoril, mužské a ženské pohlavie ich stvoril.

A Boh ich požehnal a Boh im riekol: Plodte sa a množte sa a naplňte zem a podmaňte si ju

a vládnete nad morskými rybami a nad nebeským vtáctvom i nad každým živým tvorom, ktorý sa plazí na zemi.

Genesis 1:27-28

Biblia kladie ustanovenie inštitúcie manželstva hneď do samotného počiatku existencie ľudstva a to do doby, keď prvý človek, Adam, ešte pobýval v záhrade Éden. Tiež je potrebné zdôrazniť, že manželstvo bolo ustanovené ešte pred pádom človeka do hriechu. Bolo ustanovené v deň, keď bol stvorený prvý muž a prvá žena, a keď im Boh požehnal a povedal: „*Plodte sa a množte sa* ...“ (1. Mojžišova 1:26-27) – a to sa udialo v šiesty deň stvoriteľského týždňa. Manželstvo je to najprvšie (alebo: najstaršie) Božie ustanovenie, najstaršia inštitúcia. Boh Stvoriteľ je ustanoviteľom, ochrancom a posvätiťom manželstva – manželstvo preto nie je ani ľudskou a ani cirkevnou ustanovizňou. Je to Božie ustanovenie, je to Bohom ustanovená inštitúcia.

Človek bol stvorený ako muž a žena a títo dvaja sú v jedno. Podľa 1. Mojžišovej 2:18-26 sa považuje muž a žena za jeden celok – až muž a žena dohromady sú človek (1. Mojžišova 1:27). Pritom podľa 1. Mojžišovej 2 Stvoriteľ postupoval tak, že najprv stvoril človeka-muža a z jeho kostí a tela potom stvoril človeka-ženu ako jeho a jemu rovnú pomoc. Verš 24 „*Preto opustí muž svojho otca a svoju mat' a bude ľnúť ku svojej žene, a budú jedno telo*“ svojim významom hovorí, že až muž (manžel) a žena (manželka) dohromady (pospolu) sú jeden komplet, sú úplným človekom v stvoriteľskom slova zmysle. Z tohto verša ako dôsledok vyplýva tiež to, že iba jeden muž a iba jedna žena tvoria jedno telo. Povedané inými slovami: Vo svojom dôsledku tento verš hovorí o *jednoženstve* a *jednomužstve*, pretože Hospodin stvoril pre Adama len jednu ženu.

Táto jednota muža a ženy v manželstve je viac než len splynutie pri pohlavnom súžití. Toto telesné spojenie je tesné prepojenie bytia (existencie) muža a bytia (jestvovania) ženy do jedného bytia. Spojenie „dvaja budú v jedno“ má rozmer aj duševného a duchovného spojenia. V manželstve ide o splynutie celej bytosti muža a celej bytosti ženy v jedno. Muž je bez ženy

nekompletný. Žena pre muža predstavuje doplnok vo forme „pomoci jemu rovnnej“. Ani žena by nemohla byť bez muža, lebo je od muža odvodená (je vzatá z muža) a je stvorená pre muža. Preto ani muž bez ženy, ani žena bez muža (1. Korinským 11:11).

V zmysle jednotlivého konkrétneho manželstva sú muž (manžel) a žena (manželka) sťa by jedna duša, tvoria jednu psychickú a ekonomickú jednotku. Pritom dominujúcim v tejto jednotke je ustanovený muž rovnako, ako je to aj v Bohom ustanovenej hierarchii autorít v stvorenstve – muž je hlavou ženy (1. Korinským 11:3). Manžel je pánom manželky, ale nie v zmysle absolútneho vládcu ako nad otrokom. Žena (manželka) nie je vydaná mužovi (manželovi) napospas, ale mu je zverená; manžel má za manželku zodpovednosť (Efezským 5:28-29).

Rodina je nazvaná podľa muža a muž je v nej centrom, určujúcim prvkom – aj rodina (spolu rodičia a deti) je v širšom slova zmysle jedným celkom. Muž je zaopatrovateľom, vodcom a ochrancom ženy (a celej rodiny). Žena (manželka) je závislá na mužovi (manželovi) a súčasne je jeho jemu rovnocenná pomoc v stvoriteľskom slova zmysle predovšetkým pri udržiavaní ľudského rodu (1. Korinským 11:11-12).

Manželia, muž (manžel) a žena (manželka) vstupom do manželstva (uzavretím manželstva) vstúpili do zmluvného biblického vzťahu – do biblickej manželskej zmluvy, ktorej svedkom je sám Hospodin (Malachiáš 2:14). Manželská zmluva, ako biblická zmluva, má svoj zákon, ktorý je podľa Rímskym 7:3 a 1. Korinským 7:39 nazvaný *zákonom muža*. Tento zákon hovorí, že žena je priviazaná k mužovi (patrí manželovi), tvorí s ním jedno telo dovtedy, kým žije jej muž. Kým žije jej muž, nemôže sa vydať za iného muža. Až keď zomrie jej muž (manžel), žena je slobodná (voľná) pre uzavretie nového manželstva (1. Korinským 11:39). Znamená to tiež, že manželská zmluva zaniká len smrťou jedného z manželov. Čo v týchto ostatných štyroch vetách píšeme o žene, zrkadlovo platí aj o mužovi.

Manželstvo je viac než len zmluvný vzťah medzi mužom a ženou. Manželstvom vzniká najtesnejšie možné spojenie dvoch stvorených bytostí, kedy dvaja sa stávajú jedným. Manželstvo je Božie ustanovenie, ktoré sa týka každého človeka, nie je predmetom vykúpenia. Boh teda vyžaduje dodržanie manželskej zmluvy od všetkých, nielen od vykúpených (spasených) ľudí. Môžeme povedať ešte aj tak, že inštitúcia manželstva patri do kategórie stvorenia (Matúš 19:4; 1. Mojžišova 1:26-28, 1. Mojžišova 2:18-25) – nepatrí do kategórie milosti. Preto sa Božie prikázania o vzniku, zachovaní manželstva a o zániku manželského zväzku vzťahujú rovnako a bez rozdielu na nespasených ľudí, ako aj na spasených (vykúpených) ľudí (teda na Božie deti).

Vytvorené dňa: 9. 12. 2014.

Upravené dňa: 9. 12. 2014.